

ESPOSTI

2-2022

Aika

Toimitus

Angelika Provalskaja

Laura Lund

Emma Mikkonen

Sara Hirvonen

Iku Kekki

Espostoveri

Aimo Ala-Jääski

Susanna Akkila

Kiitos

Markus Kytölä

Sisällysluettelo

(klikkaa otsikkoa päästäksesi kyseiselle sivulle)

Pääkirjoitus 4

Abien terveiset 8

Karamel Koffee – hurmaavia
herkkuja ja loisto palvelua 10

Opettajan päivä 12

Makea elämä 16

Mikä Wilmaa wiiraa? 19

MINUN JYLLANI

Pirkanmaalta Uudellemaalle –
Minun polkuni Jyllaan 21

KILPAILUJULISTUS 23

Pääkirjoitus

Lukiolaisten uupumus

Angelika Provalskaja

Lukiolaisten uupumus on paljon puhuttanut aihe. Yhä useampi nuori uupuu ylisuorittamisen takia samaan aikaan, kun ylioppilasarvosanojen merkitystä painotetaan entistä enemmän. Miksi niillä on niin paljon merkitystä, jos silti suurin osa pyrkii sisään valintakokeiden kautta? Pyritäänkö nuorille opettamaan alusta asti, että paineita on kestettävä ja ollakseen tarpeeksi on myös aina pyrittävä parhaaseen? Saako nuorella olla muuta kuin opiskelu?

Lukiolaisten uupumus on paljon puhuttanut aihe. Yhä useampi nuori uupuu ylisuorittamisen takia samaan aikaan, kun ylioppilasarvosanojen merkitystä painotetaan entistä enemmän. Miksi niillä on niin paljon merkitystä, jos silti suurin osa pyrkii sisään valintakokeiden kautta? Pyritäänkö nuorille opettamaan alusta asti, että paineita on kestettävä ja ollakseen tarpeeksi on myös aina pyrittävä parhaaseen? Saako nuorella olla muuta kuin opiskelu?

Ohessa esimerkkilista siitä, miksi nuoret kokevat lukion ajoittain uuvuttavaksi:

- Liikaa pakollisia kursseja/koulutöitä
- Kilpailu arvosanoista
- Paineet jatko-opiskelusta
- Lomalla ei pysty rentoutumaan
- Odotukset ovat liian korkealla, niin omat kuin muidenkin, kuten vanhempien
- Oppituntien nopea tahti
- Ei saa riittävästi tukea/apua
- Uupumukseen ei puututa tarpeeksi nopeasti ja apua tulee liian myöhässä

Monet nuoret kokevat liiallisen koulutöiden määrän ohella vaikeuksia niistä palautumisessa. Jotkut kokevat asian niin, että vapaa-aikaa on liian vähän, jolloin ei jää tarpeeksi aikaa palautumiseen. Toiset taas joutuvat lopettamaan koulun takia harrastuksensa, joka saattaa olla juuri paras happirako! Joillakin taas on koulu ja harrastukset, jolloin millekään muulle ei jää yhtään aikaa.

Stressi ihan itsessään voi johtaa niin keskittymis- kuin esimerkiksi univaikeuksiinkin. Ja kun uni jää vähäiselle, mieliala, motivaatio ja keskittymiskyky laskevat ja koulunkäynti kärsii. Ja sama noidankehä toistuu. On tärkeää pystyä opiskelun ohella rentoutumaan ja huolehtimaan muustakin kuin koulusta.

Olennaista on myös puhua lukioon liittyvistä odotuksista. Onko vanhemmilla oikeus määrätä nuoren tulevaisuus, siis se, mitä hän lukee, minne hän menee, meneekö edes lukioon? Vanhemmilla on suuri rooli nuoren päätöksenteossa. Monet stressaavat sitä, että täytyisi tehdä, mitä vanhemmat sanovat, ja mennä sinne, minne vanhemmat haluavat. Syynä varmastikin se, että ei haluta tuottaa vanhemmille pettymystä, ei halua olla perheen häpeä. Kuitenkin viime kädessä on nuoren asia päättää, mihin uraan hän suuntautuu ja mitä kautta sen tekee. Tietenkin vanhemmilla on oikeus ja myöskin aihetta neuvoa ja suositella, mutta ei päättää.

Ylioppilasarvosanojen merkitys jatko-opiskeluissa nousee koko ajan yhä korkeammaksi ja korkeammaksi. Kilpailu arvosanoista kasvaa ja oma paras ei riitä, täytyy olla kaikista paras. Mielestäni kuitenkin ylioppilasarvosanojen ja valintakokeiden kuuluisi olla vähintään tasavertaisia sisäänpääsyn kannalta. Toisille opiskelu on rankempaa kuin toisille, eikä se ole aina pelkästä älykkyudesta kiinni. Opiskeluun voivat vaikuttaa lukuisat eri seikat, kuten oppimishäiriöt, terveydentila ja elämäntilanne. Auttaako pelkkä lisäaika kokeessa pääsemään yhtä hyvälle tasolle kuin muut, vaikka olisi pöntännyt saman verran ja vielä enemmänkin? Muistakaa, aikuiset, olla armollisia opiskelijoille ja muistakaa te opiskelijat olla ennen kaikkea armollisia itsellenne.

Allekirjoittaneiden vinkit niin nykyisille kuin tulevillekin lukiolaisille:

- Tee työt ajoissa, priorisoi, priorisoi ja vielä kerran **priorisoi!**
- Puhu avoimesti haasteistasi, älä jää yksin tuleen makaamaan!
- Pyydä apua matalalla kynnyksellä.
- Älä ole liian ankara itsellesi, vähempikin riittää, etenkin aineissa, joita ei kirjoita.
- Aikatauluta!
- Lue aineita, jotka kiinnostavat ja joita tarvitset.
- Muista perustarpeet eli riittävä uni, liikunta, syöminen, ihmissuhteet, harrastukset!

Kuva: Aimo Ala-Jääski

Abien terveiset

Moikka Jyllan ykköset ja kakkoset!

Kokosimme abien kanssa teille 10 kohdan listan, joka sisältää ohjeita, vinkkejä sekä jäähyväisiä. Nämä kannattaa lukea läpi sekä laittaa ne muistiin. Meidän abien lukioaika oli todella erikoista sekä raskasta ja siksi haluamme muistuttaa, että ottakaa lukiosta kaikki ilo irti, vaikka välillä saattaakin vähän itkettää!

- Muista olla oma itsesi, äläkä mieti muiden mielipiteitä!
- Osallistu kaikkiin tapahtumiin ja teemapäiviin. Vedä ne täysillä, koska se auttaa yhteishengen kasvattamisessa!
- Opiskelua ei kannata jättää lukulomalle, vaan se kannattaa tehdä jo kurssilla.
- Pitäkää päät pystyssä ja jyllahenki katossa, vaikka teidän huikeet esikuvat onkin lähdössä koulusta!
- Kurssikokeisiin kannattaa aloittaa lukemaan ajoissa, eikä jättää viimeiselle illalle.
- 4 tuntia hyvää opiskelua on parempi kuin 8 tuntia huonoa opiskelua, laatu korvaa määrän.
- Jos matikka painaa, niin ei hätää, se on yhteisesti tunnettu tunne!
- Ottakaa ne kurssit, joita haluatte oikeasti opiskella. Älkää valitko kursseja sen perusteella onko sun kaveri siellä vai ei!

- Menkää puhumaan niille ihmisille, joihin haluatte tutustua ja käykää iskemässä teijän jyllaihastukset 😎 Ette menetä siinä mitään <3 Paljon tsemppiä!
- Jos ei jaksa, niin koittakaa jaksaa vaan!

Onnea jatsoon! <3

Kuva: Aimo Ala-Jääski

Karamel Koffee – hurmaavia herkkuja ja loistopalvelua

Susanna Akkila

Yksi Espoon parhaimmista kahviloista eli Karamel Koffee

(www.karamelkoffeeshop.fi + ig @karamel.koffee) löytyy Suurpellon pienestä kauppakeskuksesta Suuriksesta. Asiakkaan ottaa vastaan hymyillen paikan ihana omistaja Elnaz, joka tekee itse niin herkulliset kakut kuin suolaiset tarjottavat, kuten maukkaat keittolounaat.

Karamel Koffee tarjoaa hyvät puitteet vaativille asiakkaille, kuten minulle: Kun suunnittelen tunteja ja korjaan tekstejä joskus kahviloissa, haluan tietysti, että kahvini on laadukasta ja että mielelläni saan itse tehtyjä annoksia. Lisäksi tietysti on tärkeää, että paikka on viihtyisä ja siisti. Huikea bonus on, jos työntekijä on iloinen! Ja lisäksi haluan käydä kahvilassa gluteenitonta ruokavaliota noudattavan ystäväni kanssa ja vielä kaiken lisäksi haluan viettää kahvilassa viikon vegaanipäivääni.

Kaikki edellinen on mahdollista Karamel Koffeessa! Aurinkoinen omistaja kertoo, että hänelle on kunnia-asia, että asiakas on tyytyväinen ja nauttii hänen kahvilassaan. "Olen aina rakastanut leipomista, ja kun tutut kehuivat kakkujani niin paljon, avasin oman kahvilan", Elnaz valottaa vielä melko uuden kahvilan syntytarinaa.

Kun syön lounaakseni iranilaista keittoa ja olen enemmän kuin vaikuttunut sen mausta, kuulen, että keittiössä on paljonkin iranilasperinnettä ja esim. kakut ovat modernisoituja perinnekakkuja. Mahtavaa tutustua samalla uuteen kulttuuriin! Haluan tänään myös viedä tuliaisia kotiin, sillä perheessämme juhlitaan illalla. Valikoima on niin runsas, että päädyn ottamaan eri makuja; isoista paloista maistele useampikin. Mukaan lähtee tällä kertaa ketokakkua ja mehevää suklaakakkua... Kahta palaa en osaa päättää! "Mitä suosittelet, mikä on sun oma suosikki?" kysyn. Elnaz nauraa hersyvästi: "Oj, mä rakastan kaikkia mun kakkuja!" En ihmettele! Päädyn porkkanakakuun ja marjapiirakkaan.

Kotona toteamme, että mekin rakastamme kakkuja! Ne on selvästi tehty isolla sydämellä.

Vaikka kakkuja olikin vaikea valita, ei ole vaikea päättää, mihin kahvilaan kannattaa suunnata: Karamel Koffee on herkku itsessään!

Äikänopet kaffeella (kuva: Susanna Akkila)

Opettajan päivä

Emma Mikkonen ja Sara Hirvonen

Seurasimme äidinkielen sijaista Ukkaa, joka on myös hauskaasti tämän koulumme lehden, Espostin, entinen päätoimittaja.

Ensimmäinen oppitunti alkoi 8.30, mutta opettajan pitää olla koululla jo tietysti aikaisemmin.

Ensimmäinen tunti

Luokkaan saapuu oppilaita toisensa perään ja kaikki asettuvat rauhallisesti omille paikoilleen, tunnelma on keskittyneen hiljainen. Tunti lähtee käyntiin lukutaidon palautuksella ja esimerkkitekstien läpikäynnillä. Opettaja yrittää viritellä keskustelua teksteistä, mutta keskittynyt hiljaisuus ei ota lähteäkseen vaan jää piinallisesti leijumaan luokkahuoneen ylle kuin sumuverho syysaamuna. Vaikkakin joku uskaltautuu jo silloin tällöin viittaamaan, on tunnelma selkeästi jännittynyt ja oppilaat tarttuvat heti tehtäviinsä päästessään niihin käsiksi.

Toinen tunti

Tunnin alkaessa ja pienryhmissä keskustellessa tämä ryhmä oli selvästi puheliaampi, mikä saattoi johtua suuremmasta oppilasmäärästä.

Kuitenkin edelleen viittaajat loistavat poissaolollaan. Ryhmä rohkaistuu Emma-retkestä keskusteltaessa ehkä osittain pakotettuna, mutta kun ensimmäinen on uskaltanut puhumaan, muutkin oppilaat innostuvat kertomaan teoksista. Keskustelusta tulee hyvin mielenkiintoinen ja nykytaiteesta tulee paljon hyviä näkökulmia ja tulkintoja esiin. Opettaja saa oppilaista enemmän irti ja vuorovaikutus pelaa kohtuullisen hyvin.

Kolmas tunti

Ykkösten saapuessa puheensorina täyttää luokan, kuitenkin tunnin alkaessa kaikki hiljentyvät kuuntelemaan ohjeistusta. Häiritsevää taustahälinää irtoaa ilmoille, mutta kun tulee aika vastata kysymyksiin, sama vanha hiljaisuus hyökyy taas sitkeästi luokan ylle. Vaikuttaa siltä, että tästäkään ryhmästä ei löydy halukkaita keskustelijoita.

Millaista on opettaa koulussa, jossa opiskelit lukioikäisenä?

Onhan se vähän hassua. Varsinkin ruokalaan mennessä tuntuu oudolta, että nyt istuukin oppilaiden sijasta opettajien joukossa.

Keittiöhenkilökuntakin vielä tunnistaa minut viime vuodelta, koska olin silloin abivuottani Jyllassa, ja ihmettelee miksi tarjoan ruuastani maksua!

Mitä opiskelet nyt?

Opiskelen suomen kieltä ja kotimaista kirjallisuutta. Tulevaisuuden ammattini tulee luultavasti olemaan äidinkielen opettaja. Haluaisin toisaalta opettaa äidinkieltä sitä ymmärtävälle yleisölle, eli lukio- tai yläkouluikaisille, mutta taas toisaalta pienempien lasten kanssa työskentely olisi sekin kiinnostavaa. Nuorempien lasten kanssa on se hyvä puoli, että he uskaltavat osallistua paremmin eivätkä pelkää epäonnistumisia.

Väijypäivänä pistimme merkille toistuvan tilanteen, jossa kysymyksiä kysyttäessä halukkaita vastaajia ei juurikaan löytynyt sijaisen esittämiin kysymyksiin. Ukan haastattelusta nousikin esiin tärkeä pointti siitä, kuinka nuorilla on taipumusta olla kamalan tietoisia ja yliherkkiä minäkuvansa suhteen, mikä näkyy käytännössä oppitunneilla laihoina ja pinnallisina keskusteluina. Tämänhetkiset lukion tokaluokkalaiset viettivät lukion alkutaipaleensa pitkälti etäopetuksessa, mikä varmasti vaikutti paljon ryhmähengen ja sosiaalisten taitojen kehitykseen. Myös ekaluokkalaiset viettivät paljon aikaa etäopetuksessa, mutta lukio on onneksi alkanut ihan perinteisesti koulussa. Saamme varmasti huomata etäopetuksen vaikutuksia nuoriin ja lapsiin erityisesti sosiaalisten taitojen saralla vielä tulevana vuosina. Abeja emme valitettavasti päässeet seuraamaan, mutta etäopetus on vienyt heiltäkin paljon tärkeitä kokemuksia. Nuorten kommunikointitaidot sekä -rohkeus eivät voi kehittyä tällaisen ilmapiirin vallitessa, minkä takia asiaan pitäisi yrittää vaikuttaa. Opettajat voisivat mahdollisesti esimerkiksi yhdessä oppilaiden kanssa pohtia, minkälaisilla ratkaisuilla tilannetta voisi helpottaa – jos joku siis uskaltautuu puhumaan...

Miten lukiossa opettaminen vastasi odotuksiasi?

Olin itse lukioikäisenä todella innoissani äidinkielestä ja sen opiskelusta, ja olin odottanut kaikkien suhtautuvan siihen samalla tavalla. Todellisuus kuitenkin iski naamaa vasten kuin märkä rätti. Kaikki eivät olekaan samalla innolla mukana! Myös se harmittaa tosiaan lukiossa, että koko luokan kesken on vaikea saada sitä keskustelua aikaan, kun kukaan ei uskalla viitata. Pienten lasten kanssa ei tätä ongelmaa esiinny, ja heidän parissaan olisi siinä mielessä mukavampi työskennellä, kun heillä ei ole vielä tällaista rajoittavaa itsesensuuria. Toisaalta alakouluikäisten kanssa ei voi käyttää samanlaista kieltä kuin lukiolaisten kanssa, eikä asioihin pääse syventymään yhtä paljon. Lapsille pitää yksinkertaistaa niin monta asiaa ja sisältöjen käsittely jää pinnalliseksi – myös käytettävissä oleva sanavarasto on rajallisempi, koska pienillä termit eivät ole hallussa.

Ukan terveiset nykyiselle Espostille

Tosi kiva, että sinne on saatu uusia kirjoittajia, kun aiemmin kynäilijöistä oli vähän pulaa. Hyvin sujuu!

Makea elämä

Iku Kekki

Federico Fellinin vuoden 1960 elokuvassa *La Dolce Vita* kuvataan makeaa elämää, onnen etsintää ja Rooman rappiota. Kunnollista punaista lankaa elokuva ei koskaan löydä, mutta se ei ole tarkoituskaan. *La Dolce Vita* vain ajelehtii ja haahuilee ympäriinsä, kolmen tunnin ajan, mutta kertoo meistä silti enemmän kuin suurin osa muista elokuvista. *La Dolce Vita* muutti - muutaman ilmestymisvuotensa elokuvan ohella - koko elokuvahistoriaa, tuomalla esiin ajatuksen siitä, onko elokuvassa pakko olla juonta, koska eihän sitä elämässäkään ole. Elämä ei mene käsikirjoituksen mukaan, vaan mitä tahansa voi tapahtua. Elokuva, jolla ei ole mihinkään kiire, toisin kuin nykyajan elokuvilla.

Fellinin mestariteos käy vain ajankohtaisemmaksi, ihmisten kärsiessä eksistentiaalisista kriiseistä. Ihmisillä on tarve löytää elämälle suunta ja tarkoitus, mutta usein ne ovat hukassa. Mitä väliä sillä loppujen lopuksi edes on, tietääkö, mikä elämän tarkoitus on? Fellini osoittaa kuvaamalla makeaa elämää sen, että elämässä on mahdollisuus myös nauttia, olla miettimättä liikaa ja olla tyytyväinen pieniin asioihin. Se osoittaa, ettei ihminen voi loputtomiin vain haahuilla, mutta näyttää haahuilemisen kuitenkin olevan sitä, mikä ihmiselle saattaa tehdä hyvää. Miksi ottaa elämästä turhaa stressiä? Miksi miettiä asioita, joihin ei voi itse vaikuttaa?

Miksi hakea väkisin elämälleen tiettyä suuntaa, jos se ei tunnu oikealta? Joskus voi vain nauttia pienistä asioista ja hyväksyä maailma sellaisena kuin se on - se on italialaisella elämäntavalle tyypillistä dolce vitaa, makeaa elämää, josta suomalaisella on yleensä paljon opittavaa.

Rooma on rappion symboli, mutta se ei nuku koskaan, sirkus vain jatkuu: Ikuinen kaupunki. *La Dolce Vita* on satiiri roomalaisen seurapiirien hedonistisesta mentaliteetista ja kriittinen tarkastelu mediasirkuksesta, mutta läpi kestopensa elokuva humaani & nautittava kokemus.

Italiassa - nautiskelijan eldoradossa - annetaan arvoa tunteisiin liittyville seikoille, kuten estetiikalle. Mikään ei toimi, mutta kaikki on kaunista. Mihinkään ei ole kiire, mutta asioista nautitaan. Individualistikansaa. Ei ole ihme, että **Bel Paeseen** ovat kerta toisensa jälkeen matkanneet ja siellä inspiroituneet useat suomalaiset taiteilijasielut, kuten kirjailijat **Mika Waltari** ja Eino Leino, arkkitehti Alvar Aalto, kulttuuritoimittaja Mattiesko Hytönen, säveltäjät kuten Jean Sibelius ja Eero Hämeenniemi sekä Suomen ulkopuolta lukemattomat omaa polkuaan kulkeneet mestarit kuten **J.W. von Goethe**, Ernest Hemingway, Richard Wagner, Oscar Wilde ja Friedrich Nietzsche. Italian tavassa elää on jotain sellaista, mitä esimerkiksi Saksa ei voi koskaan saavuttaa, vaikkei saksalaisella lentokentällä tarvitsekaan jonottaa.

Kyse on dolce vitasta, myytistä, jonka Fellini elokuvallaan popularisoi Henry Murgerin boheemi-käsitteen tapaan. Fellini tarkastelee piilohedonismia kriittisyydellä muttei kuitenkaan paheksuen, tavalla, jota jokainen voi tarkastella omasta näkökulmastaan. Ehkä ideaalia ihanaa elämää ei voi koskaan realistisesti saavuttaa, mutta eipä se ainakaan murjottamalla sen paremmaksi muutu.

Kuva: Aimo Ala-Jääski

Espostoveri

Näin kysyttiin ennen talvilomaa Espostoverilta, joka on saapunut takaisin vastaamaan kinkkisiin kysymyksiinne.

Tarkoitatko ystävääsi Wilmaa? Sitten en tiedä. Kannattaa kysyä!

Vai tarkoitatko koulun viestijärjestelmää? Wilma kieltämättä toimi arvaamattomasti pitkään vuodenvaihteen tietämällä, ja voisi luonnehtia, että wilmaa tosiaan viirasi jokin.

Kaupunki vastaa kyselyihin, että korjauksia on tehty ja tehdään. Hyvä vastaus!

Villi veikkaus on myös, että wilmaa ottaa päähän. Se nimittäin syrjäytetään mm. Espoossa Digione-alustalla lähivuosina. Kenties olet lukenutkin siitä valtakunnan valtamedioista.

Jos wilma on herkkis, se saattaa kapinoida sitäkin vastaan, ettet lue viestejäsi. Nopea kysely abitentissä paljasti, että yhdellä oli lukemattomia viestejä 632, toisella 452. Huhu kertoo, että löytyy opettajiakin, joilla on jäänyt avaamatta hurja määrä viestejä.

Kuka tuollaista kestäisi? Jaksuhalit wilmalle! Loppuaikamme jatkukoon sujuvan yhteistyön merkeissä!

Ps. Luulen, että wilma on saanut uutta wirtaa wauhdikkaasta ja wirtawiiwaisesta kuwakkeesta! Pieni muutos raikastaa ketä tahansa!

MINUN JYLLANI

Pirkanmaalta Uudellemaalle - Minun polkuni Jyllaan

Markus Kytölä

Hei! Olen lukion apulaisrehtori Markus ja opetan myös A-englantia ja B-ruotsia. Sain pyynnön kirjoittaa kokemuksistani Jyllasta, ja otin tehtävän vastaan mielenkiinnolla ja mielelläni.

Syksyllä 2014 aloitin neljättä vuottani lukiomaailmassa opettajana eräässä toisessa lukiossa, enkä vielä tiennyt Espoonlahden lukiosta oikeastaan mitään. Keväällä 2015 luin Jyllan työpaikkailmoituksen, kiinnostuin kovasti ja tartuin haasteeseen. Kävi niin hienosti, että tulin valituksi, joten aloitin kieltenopettajana täällä meillä syksyllä 2015. Olin innoissani, eikä tuo into ole laantunut tähän päiväänkään mennessä.

Olen aina ollut kiinnostunut ihmisistä, kielistä, kansainvälisyydestä ja mm. matkustamisesta. Ehkä myös siitä syystä kieli- ja kansainvälisyyspainotteisena lukiona Jylla on alusta asti tuntunut kuin kodilta minulle. Suuria tekijöitä ovat varmasti olleet mukavat, motivoituneet opiskelijat ja huippukollegat. Vaikka välillä työ/opiskelu saattaa väsyttää ja jopa uuvuttaa, ajattelen, että kun jaksaa pitää pienen pilkkeen silmäkulmassa, arki ei (yleensä) käy liian kuormittavaksi.

Vuosien varrella olen ehtinyt tehdä kaikenlaista kuten käydä Kiinassa yhden jakson verran opettajavaihdossa, osallistua erilaisiin hankkeisiin ja pitää kansainvälisyyttä esillä kollegoiden kanssa, mutta viimeisin suuri muutos tapahtui viime syksynä, kun aloitin täysipäiväisesti apulaisrehtorina. Hallinnon suunnalta katsoessa tulee kiinnitettyä erilaisiin asioihin huomiota, mutta sama mahtava Jylla meillä on myös sieltä päin tiirailtuna. :)

Vaikka korona on jo parin vuoden ajan vaikeuttanut arkea ja vähentänyt tapahtumia, uskon, että koronan jälkeen pääsemme taas takaisin sellaiseen Jyllaan, jossa voimme osallistua yhdessä pienempiin ja isompiin tapahtumiin ja isolla K:lla Kuulua yhteen. Talven jälkeen tulee aina kevät.

Mukavaa kevättä kaikille!

KILPAILU- JULIISTUS

Nuorten kokemuksia korona-ajasta – Nuorisotutkimusseuran kilpailu 15–20-vuotiaille

---

1. palkinto 300e

2. palkinto 200e

3. palkinto 100e

Mitä haluaisit aikuisten ymmärtävän nuorten elämästä korona-ajassa? Millaisia ovat ilosi, huolesi ja vapaa-aikasi? Osallistu Nuorisotutkimusseuran kilpailuun. Kirjoita, kuvaa, piirrä, räppää – tai valitse jokin muu itsellesi sopiva keino kuvata elämäsi korona-aikana!

Voit lähettää teoksesi tai tallenteen siitä [tällä sivulla](#) **30.4.2022** mennessä. Teoksen voi toteuttaa millä kielellä tahdot.

Nuorisotyön ja -tutkimuksen ammattilaisista koostuva raati valitsee teoksista suosikkinsa. Osallistuvia teoksia voidaan käyttää aineistona *Nuorten paikkataju ja huolet* -tutkimushankkeessa. Lisäksi osa teoksista voidaan julkaista hankkeen raportissa. Julkaistavista teoksista maksetaan erikseen 100 euron julkaisupalkkio.

Tutkimukseen ja kilpailuun osallistuminen on täysin vapaaehtoista. Huolehdiathan, että sinulla on lupa myös muilta teoksessasi esiintyviltä henkilöiltä. Jos annat luvan arkistoida teoksesi myöhempää tutkimuskäyttöä varten, se tapahtuu nimettömästi. Myös kilpailuun osallistuvat teokset on mahdollista julkaista ilman nimeäsi niin halutessasi. **Jos muutat mieltäsi osallistumisesta, tai haluat lisätietoja, ota yhteyttä hankkeen tutkijaan. Yhteystiedot löydät tältä sivulta.**

Nuorisotutkimusseuran Nuorten paikkataju ja huolet -hankkeessa tutkitaan nuorten vapaa-aikaa, huolia sekä kokemuksia kaupungeista korona-aikana. Hanke ja siihen liittyvä tutkimus toteutetaan usean nuorisotyö- ja tutkimusorganisaation kanssa yhteistyössä.

Lisätietoja kilpailusta ja tutkimushankkeesta:

<https://www.nuorisotutkimusseura.fi/hankkeet/nuorten-paikkataju-ja-huolet>

